

Super cantica

Incipit tractatus ma-

gistri Johānis gersonis can-
cellarij parisiens super. cantica
canticorum ad fratres ordinis
carthusien. edito apud lugdu-
num Anno domini. M. cccc.
xxix

Mo te sacer

Amo te sacer-
do Carthusien q/
niam amas me pri-
mū tuū. et ideo pri-
mū. argumento xpi
quia fecisti in me. misericordiam.
Amoris quoq; tui probatio. ope-
ris est exhibitio. Tricenariū nāq;
post mortem meā indultū pri-
mū placuit preuenire me viuēte.
Meditar' sum mecum. siquā opis
vicissitudinez. vacua senect' mea
posset afferre. Subijt mox aim.
petitio vestre deuotōis modo fa-
cta per nōnullos ex vobis. quasi
vice oim. quatenus super cantica
canticorum scriberet aliqua qualis-
cūq; studiofitas mea. Inclinaui
protinus cor meū assentire. quia
amo te. Etenim amicorum vota
sunt similia. **U**erū post tot a-
ssimilis ingenijs dictata sup eis
canticis quid' aut qle posset ad-
dere paup'acula mea. nullius vel
tepidē deuotōis mee diu satis in
dubio fuit animus. **T**ādē cōfl-
sus in auxilio precū vestrarū de-
creui nouū aliquid. aut saltez no-
uo mō scribere sub premissio the-

canticorum. cclxxvj

mate Amo te.

Explicit prohemium.

Amo te. **N**ox ista Petri est
ad dñm ter interrogan-
tem. tertio repetita. **D**ñe
tu scis quia amo te. **J**uxta quod
verbū triplicatū possumus alle-
gorice. moraliter et anagogice.
triplicē in creatura rationali a/
morem intelligere. libez. arbitra-
rium. gratuitum. liberū conrea-
tum. arbitrariū deliberatiū. gra-
tuitum supinfusum. **D**imisso itez
sermone de amore pure naturalī
vegetatiuo et animalī. et habito
tātummodo respectu ad amores
dei sicut habuit petrus dicēs A/
mo te. **E**st aut' amor noster ad
deū triplex in genere. put statim
dictū est. et hui' verbi amo. tres
l're signant in enigmate. **A.** princ-
pium. **M.** medium. **O.** finis. **E**t q
triplici amore habituali. tanq;
triplici vita prima/ resultat actus
amoris pfectus et meritoz' frui-
tiū' dei. de quo sola principaliter
cantica canticorum sunt. per ana-
gogiam. i. sursum actiōem. qua/
liter aguntur a spūsācto (quem
hodierna die in filios adoptiōis
xps effudit) ipsi filij dei similes
apostolis. **E**t vero processus
noster vt ordinetur ex notis. pre-
mittet aliquas considerationes.
de quidditate amoris in specieb'
suis. et hoc p prima partitione
Proinde scōa partitio cōtinebit
considerationes quinquaginta

Super cantica

scdm totidem dies subiles pente
costes quando spūssand^o his die/
bus in linguis igneis apparens
mentes carnalium in sui amorem
ait gregor^o immutauit Amor si/
quidem ignis est. vñ noiatur. se/
raphicus. qđ ardozem significat
et quinquaginta pprietates suas
qñ totidez linguas igneas (qđ^o
se loquatur et aperit) dispersitas
oñdemus Tandem partitio ter/
tia consumabit. velut in cuspide
piramidis flāmee. vniuersū amo/
ris sermonem ad primā et vnā
proprietatem super illud Oscule/
tur me osculo oris sui se reflectēs

Prima cōsideratio.

de primo amore libero nobis
concreato.

AMor liber respēu dī natu/
raliter et indelebilit^{er} insit^{us}
est. concreat^{us} et insert^{us} oñ
cōditus ē ad imaginēz. similitu/
dinem dei. que consistit in mente
noticia et amore. Sed queret pti/
nus aliquis. quo pacto si natura/
lis amor est. liber dici potest. et si
liber. qñō naturalis? Est hic alta
et grata doctoz pscrutatio qñ
pcepui inuenerūt q sicut in deo
amor productiu^{us} spūssandī liberi/
rim^{us} est qui tñ immutabiliter a/
git et n̄ arto. sic in creatura rati/
onali vel intellectuali. amor pmo
insitus respectu dei. que aliqui sin/
derisim vocant. licet quodammō
sit altior et specialior. qui constitu

canticoz.

it tertiam ptem imaginis. nec ali/
ud respicit bonuz qđ deū p ob/
secto et sine vltimo. Iste Inquam
amor licet inuariabilis sit et in/
delebilis nihilomin^{us} spontaneus
est et vltroneus. aliter qđ sit amor
lapidis grauis ad suū centruz et
hoc ratioe cognitionis intellecti/
ue diuīte sibi put est scda pars i/
maginis oriens ex prima que est
memoria. non qđdem sensualis re/
spiciens pteritū. sed mentalis cō/
plectens oēm tps differētiā imo
supgrediens. Est ergo amor iste
ex natura sua spōtaneo atq; liber
q̄uis in oppositam partem verti
non possit.

Scda cōsideratio

AMor iste dei liber. funda/
mentalis est ad oēm affe/
ctidē alterā intellectuā/
lem. que pprie nō dicit^{ur} passio. sed
opatio. pportionaliter sicut deus
vnica opatione delectatur. et nul/
laten^{us} passioe. Itaq; n̄cē est oia
multa reduci ad vnū. et mutabi/
lia ad immutabile et fixū. Qpor/
tuit ergo omnes affectiōes. quarū
m̄ltas oīstāt esse variabiles. redu/
ci ad vnā quietam et simplicem.
Talis ē amor naturalis dei. insi/
tus aīe in cōstitutōe imaginis sue
que dicim^{us} esse ouenīctiam et co/
aptationē ad deū. tanq; ad finē
suū vltimū et quodammō intelli/
gibile centz. in quo iugiter ma/
net inmititur et quiescit Ex q̄ pre/

Partitio

terea oēs alie affectiōes q̄ dicūt motū vel mutatiōē. siue in bono siue in malo siue in arduo. vt desit veritū. fuga. spes. timor. audacia. ira. segnicies oriuntur.

Tertia consideratio.

HMor dei iste liber. nō hz actū scdm. q̄ sequit̄ cogitaciōē et cōsiliū p̄ statu vie. nisi p̄ta sensatiōe. q̄uis sp̄ sit in actu primo qui ē vt dixim⁹ cōtinuus simplex et q̄et⁹. Possz hic introduci tota materia de conceptib⁹ et intētiōib⁹ cognitiuis et affectiuis. et sp̄aliter de sex modis sp̄ez q̄ sūt initiū cognoscēdi sup̄ sensū intellectuālē. Nā q̄dā sūt abstrahta p̄ fātasmata. q̄daz naturalit̄ insite ex prima creatiōe sic ē sp̄s innata cognoscēdi deū et amādi. q̄daz sūt imp̄ssa p̄ sbas sp̄uales. q̄dā relit̄e. q̄dā p̄ collatiōez adq̄site. Alie p̄ exp̄ientiā habite. sed de his nō est hic dicēdū p̄ singula. q̄lia tñ cognoscē multū iuuat ad amorē dei peculiarit̄ exercēdū.

Quarta consideratio.

HMor iste dei liber et imp̄sus. nō causat̄ involūtate rationali vel intellectuā. ex amicabilib⁹ q̄ sūt ad se. sicut vi deē dicē arist. et auctoz de causis sed ecōtra amicabilia ad se oriūt̄ ex isto amore ad deū. Hec ē cōsideratiō theologica pulcerrima atq̄ sc̄issima. quincēs oēs p̄ccōzes. eē

prima

cellexoq

p̄uaricatores instituti p̄mit⁹ orōinis dū ab amore dei deflectūt arbitrio malo. ad amorē p̄prium vel alienū aduers⁹ deū. hñtes cor distortū et iniustū. nec oueniensq̄ cōiūctuz cū prima et red̄issima regula et amoris sui liberastr et naturalr imp̄ssi. Sufficiat interim p̄ certificatiōe hui⁹ cōsideratiōis theologoz auctozitas. in b̄ fundata q̄ de⁹ ē sup̄ oia p̄ se diligēd⁹ dilectiōe arbitraria. q̄nto magis dilectiōe naturali et libera. q̄ neqz fallē vel errare p̄t. neqz falli cū regat̄ sicut imp̄ssa ē ab agente infallibili.

Quinta consideratio.

HMor iste liber dei. habet actū 2^m in patria plenissimū. cōtinuū simplicē et iocūdū q̄ d̄z fructiū siue fructio vel osculatio sic oñdet tertia partitio. Sz in hac valle miserie vix habet iste act⁹ sc̄ds. nisi valde interrupt⁹ et p̄ inualla. p̄ curuitates amoris libidinoli dep̄mentis. Docet b̄ p̄ch dolor valde nimis exp̄ientia. Atz d̄o amor iste liberalis ad deū. habuissz cōtinue actū scdm. q̄ cōsistit in opatiōne. et b̄ p̄ statu innocētie. imo etiā in angelis p̄ma sui cōditiōe. vel etiā in purgatorio nūc habeāt aie finali saluāde talē actū scdm cōtinuū. imo et de dānatis q̄ri p̄c̄slet cū habeāt remorsū cōscie vehemētē. nō solū in habitu sed in actu. q̄

Super cantica

causatur scilicet doctores ex repugnancia amoris proprii arbitrarij. ad amorem naturalem et insitum dei. lector aduertat

Prima consideratio.

De secundo amore

Amor arbitrarij respectu dei non habet nisi si prout vel si occurrere prout naturalis et libero amore. Perspicuum est quod radix est homini amor omnium aliorum affectuum. Rursus voluntas non fertur libere nisi promoneatur obiecta et cognitiue per intellectum sub ratione boni vel mali. Conuenientis vel disconuenientis ex qua motione prout oritur in voluntate actuali quodammodo placetia vel displicetia naturalis. iuxta sententiam Damasceni. et verbum beati Augustini quod non est in parte nostra quod visis tangamur. Ceterum post apprehensionem homini obiectalem voluntas se mouet libere acceptando vel refutando vel suspensam se tenendo.

Secunda consideratio

Amor arbitrarij respectu dei. distinguitur a libero naturali proprio. considerationem duplicem aie rationis et sue libertatis. Consideratur itaque aia rationis vel ut in se essentialiter libera. vel ut actualiter deliberans. Si primo modo sic sua libertas se equalis et inuariabilis

canticoz.

et inauferibilis ipsa permanere in esse et sic accipitur a doctoribus Bernardus et Anselmo qui dicunt eam esse equalem in omnibus tam angelis quam hominibus et potissimum sub deo imo qui silem quam neque cogi potest neque minui ipsa stante natura aie. Si vero consideratur ut actualiter arbitratur. et se super se reflectens. tunc libertas homini variabilis est et impedibilis. neque equalis in omnibus tam angelis quam hominibus. hinc patitur seruitutem. nunc culpe nunc pene et multe miserie. imo ut turbato iudicio rationis. tunc omnino tollitur. et impeditur in actu suo ne deliberet. Fundatur autem super hac distinctione. diuisio spiritus et aie ex vna parte. diuisio preterea spiritus et mentis ex altera. de quibus in methaphysico super magnificat distinctione secundum da latius tractatum est.

Tertia consideratio

Amor arbitrarij respectu dei non habet hinc in via sic nec intellectualis cognitio actualis sine prouta cognitione sensuali. Traditur hinc philosophus experientie vocem loquens. quis ignoraret huiusmodi seruitutem colligationis et ordinis rationem. sicut nec peccati originalis transgressionem. In factum est ut intellectus non possit actualiter ferri in deum nisi prout docetur per sensum. dicta prout de sensualitate et verus homo qui pater et mater interioris et noui.

Quarta consideratio.

Partitio

HMo arbitrariorum respectu dei determinatur et figuratur ad unam partem. scilicet dilectivam in beatis sic contra naturam declinat in odium dei. et invidiosam in damnatis. Ista est ratio traditio doctorum. quibus in assignando causas videatur aliqua varietas super hominum confirmatione in beatis. vel obduratione in damnatis. Sed resolutio finaliter cadit ad ordinationem dei. et quod positi sunt in termino. neque est amplius locus meriti vel demeriti ullus. Proinde non tolluntur ab hoc duplici statu multe actiones arbitrarie respectu obiectorum aliorum a deo. sicut demones arbitrarie tentant homines. quibus arbitrario angeli subministrant.

Quinta consideratio

HMo arbitrariorum respectu dei. ferri potest ad utramque partem dilectivam vel omisivam hic in via. imo non videtur repugnare am includere. de potentia dei absoluta. vel suspensa lege omnium quoniam voluntas arbitraria ferri potest oditue in deum clare visum. potest esse apprehendi sub rationibus omnibus. scilicet positivis vel negativis. Ex qua consideratione moti sunt aliqui dicere quod damnati forsitan in extremo iudicio videbunt per modum intuitivum deum non solum in humanitate de qua constat sed etiam in divinitate ad augendum odium et

prima ceterum

consequenter supplicium suum magis. Sed non habet hoc ratio doctrina quam potius ut semper sequenda est. quam curiositas est non doctrinae pietatis. opinionibus extraneis delectari

Prima consideratio

De amore gratuito

Mo gratuitus

Hdei actualis dicitur influentia divinam gratis datam in anima que formaliter reddit hominem gratum deo. et acceptum ad vitam eternam. Considerationis huius materia latissima tradita est per doctores. sed a multis experimentaliter non intellecta. super quam ponatur ad prius ista distinctio. Quod amor gratuitus quadrupliciter habet considerari. uno modo prout est forma quodam absoluta. vel influentia effectualiter a divina bonitate proveniens. Alio modo prout respicit ipsum subiectum quod informatur. proportionaliter sicut albedo informans subiectum reddit album. Tertio modo potest attendi in ordine ad deum acceptantem illum qui habet gratiam ad vitam eternam. Quarto modo prout ille amor gratuitus qui dicitur charitas est universalis motor et principalis in omnibus et super omnes habitus in anima per respectum ad finem ultimum. ad quem ipse dirigit inclinatur et movetur tanquam ad ultimum finem suum. Amor primo modo

Super cantica

est quedā res absoluta p se distin-
cta ab alijs. que posset remanere
per potētiam dei. et nihil gratum
reddere. vt si poneret extra subie-
ctum. **A**mor scdo modo respecti-
ue cōsideratus ad subiectū et ad
influentes deū. non videtur posse
stare. qm reddat subiectū formali-
ter gratū intrinsicē qm iste est a-
ctus suus primus et formalis sic
in alijs accidentib' absolutis. **A**-
mor tertio modo reddit de lege
omni subiectū suū acceptum ad
vitam eternā. sed absolute non
repugnat quin aliquis sit acce-
ptus ad vitam eternā absq' amo-
re hmoi vel etiam nō accept' cū
amore tali. **A**mor q̄rto modo cō-
sideratus est oim habitū et actu-
um laudabiliū meritorior et ac-
ceptabiliū ad vitam eternā ra-
dix forma et finis. sine quo finis
vltim' nō habetur. cui cōiunctus
est diuin' amor increatus illabēs
anima. purificans eam illuminās
perficiens et acceptans.

Scda consideratio

Amor gratuitus cognosci
non p̄t in esse homini abs-
q' speciali reuelatiōe. **I**-
uxta illud xpi Spūs vbi vult spi-
rat et voce eius audis et nescis
vñ veniat aut quo vadat sic est
omnis qui natus est ex deo. **C**au-
se multiples hui' ignorantie no-
tant a doctorib'. sed precipue est

canticor.

qm interiores habitus nō agno-
scim' nisi ex actibus. **S**ūt autem
actus habitū adquiretor et infu-
sor ita similes q' distinguē non
sufficimus. sicut videm' colorē ar-
tificialē in facie nō distingui faci-
liter a naturali neq' lumē a spēs
coloris. **I**n puenit ex actib' vir-
tuosis gratia informatis duplex
argumentatio. vna moralis seu
naturalis. altera gratuita vel sup-
naturalis. dū gratia. s. augmenta-
tur. **G**ratia vero magis mouet
influxiue. generaliter scdm legem
eternam. q' particulariter. et inhe-
siue scdm particularez inhesionez
qliter inclinant habit' adquireti.
et inde magis precipiunt. **S**ed an
sint gratuiti vel infusi nescit. **P**ro-
pterea beatus vir deniq' qui sēp est
pauis. **Q**uā et si cognoscere cre-
ate gratie p̄ntia. tñ de p̄seueran-
tia et de amore predestinationis
in creato et eterno nescimus sed
speramus.

Tertia consideratio

Amor gratuit' dei. q'uis
a prima origine non fuit
in adā. erat tñ tunc in eo
amor dei sup oia laudabilis. sed
nō meritorius vite eterne. **S**ed p
tpe legis currētis tale mediū nō
occurrit qm homo est in statu vel
gratie vel culpe. **S**imiliter de an-
gelis in sua conditione primaria
diceretur

Partitio

Quarta cōsideratio.

H Moz dei habitualis gratuitus secundum ecclesie determinationem infunditur in baptismo. qui reddit baptisatos dignos et acceptos vita eterna. **C**olligitur inde qualiter omnis baptisatus in christo cum exultatione debeat dicere illud ysaie. **G**audens gaudebo in domino. et exultabit anima mea in deo meo. quia induit me vestimento salutis. diuersis habitibus virtuosus. et indumento iusticie circumdedit me. christo scilicet sole iusticie. **Q**uotquot inquit paulus baptisati estis christum induistis. **S**equitur. **T**anquam sponsam decoratum corona quo ad spiritum. et tanquam sponsam ornatum monilibus suis quo ad mentem vel animam superiorem. **T**unc enim apparuit signum magnus in celo. rationalis anime. mulier amicta sole. et luna sub pedibus eius et in capite eius corona stellarum duodecim. **C**olligitur inde positionis magistri insufficientia. qui gratiam habitualement non posuit. sed increatam cum actuali creatura. **P**ueri enim baptisati et dormientes. quomodo formaliter grati essent. quos constat actualement gratie motum non habere.

Quinta cōsideratio.

prima

alexie

H Moz gratuitus habitualis. infusus pueris baptisatis. reddit eos acceptabiles deo amabiles et gratos necnon hominibus ita reddere debet tanquam angelos quosdam dei. **C**olligerentur inde plurima documenta moralia tam in laudem conseruantium innocentiam baptismalem in se et in alijs quam in horrendum vituperium et damnabilitatem eorum qui innocentiam huiusmodi prostituunt in se vel in alijs. rursus crucifigentes christum et ostentui habentes. **U**trum vero baptisati qui nondum peruenerunt ad usum rationis. facere possint opera grata deo et beneplacita. puto quod sic quamuis nondum meritoria. sed neque tunc demerentur. bene tamen peccant. quia peccare minus dicitur quam demereri. sicut dicimus monstrum peccatum esse in natura. non tamen esse culpam aut detrimentum.

Prima consideratio

quarta de amore collecto

Amor dei resultans

H ex amore triplici. scilicet libero arbitrio et gratuito. de quo deinceps habendus erit sermo considerari potest sub multiplici triplicitate iuxta verbum petri. de amore ter repetitum. **A**mo te. **A**mo te. **A**mo te. **D**iscurremus

Super cantica

velut in superficie quia materia late patz. Primus est amor itaqz incipientiū proficientiū et perfectoz. Secundus est amor scdm veniam gratiam et gloriāz etiam hic inchoataz. Tertius est amor scdm hominē animalē rationalē et intellectuālez. Quartus ē amor scdm vestigiū. scdm imaginem et scdm similitudinē deiformez. Quintus est amor scdm purgationem illuminationez et pfectionez. Sextus est amor scdm tropologiaz allegoriaz et anagogiam. Septimus est amor scdm desponsationem spiritus. cū ancilla cum libera et cū domina. Octau^o ē amor scdm trichiniū anime. Inferi^o mediū et superius. Non^o est amor scdm adolescentulas et concubinas. scdm reginas. et ad vnicā columbam. Decimus est amor scdm triplex celum. Infimū. mediū et tertiū. Undecim^o ē amor scdm triplices hierarchiaz. infimā. mediam. et supmā. Duodecimus est amor Angelicus. cherubicus et seraphicus. Et ita de triplicitatibus talibus multis refluētib^o in eandem sententiam

Scda cōsideratio.

Quarti.

AMor dei resultās ex amore triplici. s. libero arbitrio et gratuito. et concurrens in actum scdm laudabili

canticoz.

or est qz si quilibet stet in actu pmo vel habitu tantūmodo. Per spiciū est quia potentia quelibet iuncta suo actui laudabili et bono. perfectior est et fini suo cōiunctior. qz in habitu solo manens quasi sopita vel sōnians. De quo triplici actu amoris simul cōiuncti respectu dei. opposita sunt anagogice per patrem pulcherrime et amozosissime feminarum marie salomonem cantica canticorum. Similiter et alia plurima que cōtemplata est mens sua sapienter nominatim de duplici modo desponsationis anagogice et moralis seu tropologicę. Prima desponsatio cantatur per epithalamium cantici canticorum. Altera per epithalamium capituli vltimi. prouerbioz cui^o initiuz est Mulierem fortem quis inueniet. Cōstituuntur in prima. deus et anima tanqz spūs et sponsa se mutuo zelantes amore. vnicus ad vnicā et vnicā ad vnicum. de qua gloriatur sponsus. Una ē inquit colūba mea. perfecta mea vna matris mee. electa genitricis sue. Cōstituuntur in alia desponsatione. spiritus deiformis et sapientia. tanqz sponsus et sponsa. magis per tropologiaz et allegoriaz. tanqz in vita actiua. qz per anagogiam in vita contēplatiua. Discernitur ex hoc precipue varietas hui^o duplicis desponsationis

Partitio

et epithalamij correspondentis. quoniam vna spectat ad incipientes et proficientes generaliter.

Altera propria non nisi perfectorum et in anagogicos excessus se se rapiendum de claritate in claritatem tanquam a dñi spiritu. p. ut in secunda partitione dicitur.

Tertia consideratio.

Hoc expositus in canticis canticorum fruitio vel osculatio oris. nominatur aptissime. non solum habitualis et tepida. sed actualis feruens. et extatica. et precipue seraphica. cuius est immediate ferri in deum. quibus ex parte anime concurrat multitudo habituum et influentiarum. Omne preterea datum optimum. et donum perfectum descendens a patre luminum. etc. Qui omnia tanquam virtus unificata tradente dionysio replent et restitunt et conuertunt ad congregantis patris unitatem et deificam simplicitatem. vbi tunc apex vel seraph mentis ineffabilis et ignoto deo. ineffabiliter et ignote coniungitur. ignote quidem quia infinite et immense. cum virtus cognoscentis et actus put et natura sint finiti. Sed de hoc posterius tangamus. Interim per rememorationem pauca de desponsatione morali seu tropologica spiritus deiformis cum diuina sapien-

prima

culxxx.

tia. dicuntur quoniam consideratio precedere debet tanquam via ad desponsationem anagogicam necessaria.

Osculum sponsi vel osculatio est dignissima impressio cuiusdam suauitatis et intime consolationis per illapsum secretum in animam. Petitur autem atque conceditur ad facilius tolerandum presens exilium dum sponsa peregrinat a sponso. Osculum autem est illa suauitas et intima consolatio iocunditas et exultatio quodcumque fiat aut sentiatur in anima. secundum portionem virginalem et supremam. que mens dicitur vel apex mentis adiuncta ad spiritum prout ad alia cognoscenda. vel diligenda vel ordinanda sub deo descedit. Quoniam soli deo coheret et intendit. tanquam obiecto et fini ultimo. et soli sponso. qui solus sibi et totus est desiderabilis et amicus. Talis est inquit dilectus meus. et ipse est amicus meus filie hierusalem. Dicitur autem amicus tanquam amoris custos. et addit super amorem simplicem edicationem secretorum. et mutuam readamationem. cuius est proprium omnia esse communia. Et in statu presenti deus gerit amicitiam erga animam sanctam. quia conicatur sibi se ipsum. et amorem suum. et dona sua ad fruendum et utendum et vniuersaliter pertractandum. quantum ipsa rationabilis voluerit et potuerit accipere. pl.

Super cantica

vel min^o pro varietate status. in quibus est constituta Super hoc erit tertia partitio .

Quarta consideratio.

Amor dei resultans ex amore triplici. scz libero arbitrio et g^ouito . sufficiens est ad salutez. et fructio dici debz in quocunqz fuerit. idiota vel simplicis. scdm quem amor licet vnicuiqz habet decantare illud epithalamium quasi morale et practicum Mulierem fortem quis inueniet. sed non tra de altero In de hic ipse salomon qui descripsit prius desponsationem viri deiformis cum sapientia. qz anime per anagogiam cum deo. sciuit enim q nec philosophos quosdam latuit **Q**uoniam ad beatam vitam tria preparabant. studium sapientie. fastidium presentis vite. et desiderium alterius vite. **P**rimu docetur in parabolis in quibus inseritur hoc epithalamium. **M**ulierem fortem quis inueniet **T**raditur alterum in ecclesiaste de varietate reru. **S**ubiungitur tertium in canticis canticorum . **C**eterum ad tria hec maxime ad duo p^oma subseruit vniuersitas scripturarum et creaturarum quasi libris et doctrinis innumeris. **N**otate sunt plures et a pluribus speciales quodam industrie. quedam omnes quedam magis appropriate pro vtra

canticorum.

qz desponsatione . sicut scripturas primo inspicere. et eaz saltez quid nominis intelligere . intelledas ad breuia quedam reducere. breuiatas ex se vel alijs memoriter recondere. **R**ecoditas memoriter meditando ruminare Ruminatas tandem digerere et vnire. **P**reterea notate sunt scdm exiguitatem nostram duodecim pridez industrie ad theologia mysticaz adaptande. **Q**uibus ommissis omnibus aut presuppositis latius expatet proximum ad cantica canticorum. et de necessitate vel omoditate expositionis eoz vltra ceteras scripturas diuinitus inspiratas **I**stud vnum premitamus.

Quinta consideratio.

Amor dei resultans ex amore triplici scz libero arbitrio et g^ouito. sicut in genere multiplices habet gradus et d^oas prout in consideratione tertia tangebatur sicut in speciali amor seraphicus multiplicat in diuersis nedum pro statu patrie sed vie. pro gratiarum et exercitationu varietate **Q**uidam fuerunt ex gra singulari vt paulus. et estimo q maria q rapti sunt aliqui ad vnam diuine essentie visionem. vbi tunc non indigebat theophanijs scripturarum. canticorum vel verborum. de quibus nil ad presens. **A**lij fuerunt si tunc ad huc sunt nouit de. qui

Partitio

et si nō viderint aut videant deū
per essentiaz nihilomin⁹ ad intelli
gētiā purā et perspicuā pou
cti sunt. quasi similiter ad adāz p
statu innocentie. qui vidit deum
in speculo claro et lucido diuini
tus inspirato in imagine sua simi
litudine et gloria. qualiter et luci
dus viderunt angeli p statu vie
sue. **Q**uasi si adam viderit etiā deū
in enigmate per vestigia creatu
re et in vestigijs. hoc fuit ppter ne
cessitatez directiūaz sensualitatis
sue. Tales qui sūt hmōi. iā in suis
contēplationib⁹ et amorib⁹ sera
phicis. non indigēt exercitio quē
qz pro illo tunc. ad fruendū et in
herendū deo per osculationē et
imo fastidum eis esset omnis cre
atura sicut in psona magdalene
querentis deum. dicit Origenes.
Quero creatorem. fastidio mihi
est omnis creatura. **T**ales vide
batur p̄hus commendare in princī
pio metaphisice dicēs eos nō egē
apologis. quales expetūt hoies
grossioris intellectus. in quib⁹ p
spicuitas et luciditas suoz intel
lectuū. immixta est cum materiali
grossicie plus vel minus. vt in p
phetis minus. pl⁹ in naturalib⁹ he
betibus. aut morionib⁹ et stultis
Mediocriter aut sicut in hōibus
pluribus laicis et litteratis. qm̄
certe paucissimoz est et fuit. dicē
te platone et ceteris p̄spicuitas
intellectus atqz mentis p. quā cō

Secunda cōlectrix

jungit tanqz in supmo suo ange
lis. et intelligētis. que portio qz
uis sit superior in hoie. tñ poti⁹ de
noiatur homo a rōe rationalis.
qz sibi ppria ē. qz ab intellectu in
tellectualis. sed nec a sensu ppter
imperfectiōem habeāt sensualis.
Alii sūt qui et si videāt intelligen
tiam hñc nihilomin⁹ impeditam
nec solidam ad certitudinem verita
tis irreuerberataz. **I**ndigent p
pterea fulcimento. qd symbolica
rū similitudinū vigorātium ad p
sistentiā et otinuatōem ppter ta
les maxie oposita sūt cantica can
ticoz. cū silibus anagogicis ma
nuduātōib⁹. **T**radita ē insuper
theologia mystica dionysij. que
p abnegatōes oim magis qz af
firmatōes incedit. **C**ōiūxit aut
versellē. velut in vnū tres istos
stat⁹ hoim in expōne sua cantici
cāticoz breuiter et accōmode a
pud oditos in libris et doctrina
dionysij nō ita p ceteris neqz p
ignorātib⁹ suas tot p̄scisas alle
gatōes. more iuristaz q vix cor
recte scribunt aut notātur. **S**istit
insup in solo sēsu anagogico. de
et aie. nihil miscendo de allegori
ca desponsatiōe xp̄i et ecclie qzuis
vnū pficiat ad alterū. dum se mu
tuo non confundant. **I**nterest enim
tā ecclie vniuersal qz aie singlar.
cantare iugiter deo tanqz sponso
corde verbis et opere. **A**mo te
Amo te. **A**mo te..

Super cantica

Explicit prima parti-

to quasi prohemialis in cantica
canticorum

Secunda partitio et pri-
mo prohemium.

Amo te. **Q**uid
obsecro resonant ali-
ud cantica canticorum
pissam ex intimo et toto corde
vocem **A**mo te. Qua in re pmit-
tendū est. q̄ amor fructu⁹ dei. ma-
xime seraphicus. quia non p̄t p̄
statu vie sepe. diu. et multū. assiste-
re in illa puritate actuali. Indiget
ad exercitiū suū similitudinibus
symbolis vti creaturaz. maxime
cū dicat dionys⁹ **I**mpossibile no-
bis relucere diuinū radiū nisi sa-
cris et architecticis exēplaribus
vel symbolis circūelatū. quē ad
modū pura lux materialis sine
coloris admixtione non videtur
Propterea cōpositus ē liber can-
ticoz. sub tropis et similitudinib⁹.
ad hui⁹ fructu⁹ amoris exerci-
tiū. sub typo nuptiaz. **E**tudue-
rūt in his exponēdis. sūma et di-
uina ingenia. nunc per ptes put
materia quā tractabāt. erigebat
nūc integraliter p̄ omelias. p̄ ser-
mones. p̄ postillas. p̄ distincōes
per glosas ordinarias. s̄m q̄oz
plices sensū vicissim pmixtum.
Posterior⁹ abbas versellē sta-

canticorum.

tuit insistere circa sensū anagogi-
cū. p̄ similitudinem ad sup̄num a-
morem creatū qui ē in seraphin:
coarctans se ad aiā rationalem
et deū. sc̄dm sup̄mā quātum p̄t
eleuari aie portioez. quā appellat
seraph vel seraphin. i hierarchijs
anime. exēplariter. ad celestis or-
dinatis. fundamentū capiēs ex. x
ca. dionysij cū expōnibus suis q̄li-
ter ipse bonauētura paucissimis
v̄bis cōplexus est in itinerario
suo. ca. iij. Porro amor fructu⁹
extaticus. vel anagogic⁹ et sera-
phicus. qz consistit in. experimen-
tali p̄ceptione cōsuetudinis aie cū
sup̄mo obiecto suo et fine deo.
nullaten⁹ tradi p̄t p̄ doctrinā ma-
rie cuz solo deo pure ḡtis et sup̄
oem industriā infundat. **V**idetur
poti⁹ insistendū in expōne cantū
corū et similitū. doctrinalit̄ et scho-
lastice. tradēdo q̄d nois termino-
rū. et exponēdo symbolicas signi-
ficationes eoz q̄z in declamatio-
nib⁹ et exhortatiōib⁹ moralibus
sine fine que nequeūt vt dixim⁹ a-
more fructuū infundē. **E**t hito
vel digno q̄d nois terminorum
ex theologia scholastica. debet ex-
ercitiūz intrinsecū remitti ad inte-
riorem mentis perscrutationem
cooperante grā dei que non dat
cōiter. se non exercentib⁹. et ingra-
tis in quib⁹ dei grā vel nulla est
vel in vacuū accepta. **E**t iā vtiq̄
nulla ē si i vacuū recipit. qz nō mi-
nus horret vacuū grā q̄ natura